

สังฆกรรมบุญเรื่อง “การเผยความจริงของพระเจ้า”

Dei Verbum

เปาโล สังฆราช

ผู้รับใช้แห่งผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้า
ร่วมกับบรรดาบิดาจารย์แห่งสภาสังคายนา
เพื่อจดจำไว้ตลอดไป

อารัมภบท

1) สภาสังคายนาสากลฟังพระวาจาของพระเจ้าด้วยความศรัทธา และประกาศด้วยความมั่นใจ ปฏิบัติตามวาตะของนักบุญยอห์นที่ว่า “เราประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบถึงชีวิตนิรันดรซึ่งอยู่กับพระบิดา และปรากฏให้เราเห็น สิ่งที่เราได้เห็นและได้ฟังนี้ เราประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบด้วย เพื่อท่านจะได้ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับเรา ความเป็นหนึ่งเดียวกับเราก็คือความเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา และกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสตเจ้า” (1 ยน. 1:2-3)

ดังนั้น สภาสังคายนาจึงดำเนินตามแนวทางของสภาสังคายนาแห่งเตรินท์และสภาสังคายนาวาติกันที่ 1 มีความประสงค์จะอธิบายคำสั่งสอนแท้จริงเรื่องการเผย (ความจริง) ของพระเจ้า และการถ่ายทอดการเผย (ความจริง) นี้สืบต่อกันมา เพื่อว่ามนุษยทั่วโลกจะได้ฟังการประกาศความรอดพ้นและมีความเชื่อ ด้วยความเชื่อ จะได้มีความหวัง และด้วยความหวังจะได้มีความรัก (น. ออกัสติน)

บทที่ 1 : การเผย (ความจริง)

2) พระเจ้าทรงพระทัยดีและปรีชาญาณ ทรงมีพระประสงค์ที่จะแสดงพระองค์แก่มนุษย์ ให้มนุษย์รู้ถึงแผนการอันริ้นลับของพระองค์ (เทียบ อฟ 1:9) คือการที่โดยทางพระคริสตเจ้าองค์พระวจนาตถ์ผู้ทรงรับเอาร่างกาย มนุษย์สามารถเข้าถึงพระบิดาเจ้าในองค์พระจิตเจ้า และมีส่วนในพระธรรมชาติพระเจ้าได้ (เทียบ อฟ 2:18, 2 ปต 1:4) เพราะฉะนั้นอาศัยการเผยนี้ พระเจ้าซึ่งมนุษย์ไม่อาจมองเห็นได้ (เทียบ คส 1:15, 1 ทธ 1:17) ตรัสกับมนุษย์อย่างเพื่อน ด้วยความรักอันล้นเหลือของพระองค์

(เทียบ อพย 33:11, ยน 15:14-15) และประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา (เทียบ บรค 3:38) เพื่อจะได้ทรงเชิญและรับเขาเข้ามาสนิทกับพระองค์ แผนการเผยนี้สำเร็จไปด้วยกิจการและพระวาจาซึ่งเกี่ยวเนื่องกันอย่างลึกซึ้ง จนว่ากิจการที่พระเจ้าทรงทำในประวัติศาสตร์แห่งความรอดนั้นแสดงและยืนยันคำสั่งสอนและความจริงที่พระวาจาหมายถึง ส่วนพระวาจาก็ประกาศถึงกิจการ และอธิบายข้อเร้นลับในกิจการเหล่านั้นให้แจ่มแจ้ง อาศัยการเผยนี้ ความจริงอันลึกซึ้งเกี่ยวกับพระเจ้า และเกี่ยวกับความรอดพ้นของมนุษย์ จึงส่องสว่างให้กับเราเดชะพระคริสตเจ้า ซึ่งทรงเป็นคนกลาง และทรงเป็นผู้เผยสมบุรณ์ที่สูงสุดในเวลาเดียวกันด้วย

3) พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างและทรงคำชูสรรพสิ่งไว้ด้วยพระวาทะ (เทียบ ยน 1:3) โปรดให้สิ่งที่ทรงเนรมิตสร้างมานั้นเป็นพยานถึงพระองค์อยู่เสมอ (เทียบ รม 1:19-20) นอกจากนั้นพระองค์ยังมีพระประสงค์ที่จะเบิกทางไปสู่ความรอดพ้นเหนือธรรมชาติ จึงทรงแสดงพระองค์ให้กับบิดามารดาเดิมของเราตั้งแต่แรก แต่เมื่อมนุษย์คู่แรกตกในบาปแล้ว พระองค์ก็ทรงสัญญาจะกอบกู้มนุษยชาติ และโปรดให้เขามีความหวังที่จะได้รับความรอดพ้น (เทียบ ปฐก 3:15) พระองค์ทรงคอยเฝ้าดูแลมนุษย์อยู่เสมอมิได้ขาด เพื่อจะได้ประทานชีวิตนิรันดรให้กับทุกคนที่พากเพียรประกอบกิจการดีแสวงหาความรอดพ้น (เทียบ รม 2:6-7) เมื่อถึงเวลาอันสมควร พระองค์ก็ทรงเรียกอับราฮัม เพื่อโปรดให้ท่านเป็นชนชาติใหญ่ (เทียบ ปฐก 12:2) หลังยุคบรรดาอัยกา พระองค์ทรงสั่งสอนชนชาตินั้นด้วยโมเสสและบรรดาประกาศกให้รับรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแท้ทรงชีวิตแต่ผู้เดียว เป็นพระบิดาผู้ทรงญาณและเป็นผู้พิพากษาเที่ยงธรรม ทรงบอกให้เขาคอยพระผู้ไถ่ที่ทรงสัญญาจะส่งมา และตั้งนี้ตลอดเวลาหลายศตวรรษ พระองค์ทรงเตรียมหนทางไว้สำหรับพระวรสาร

4) หลังจากพระเจ้าได้ตรัสหลายครั้งและด้วยวิธีต่าง ๆ ทางประกาศกทั้งหลาย “ในวาระสุดท้ายพระองค์ตรัสกับเราทางพระบุตร” (ฮบ 1:1-2) เพราะพระองค์ ทรงส่งพระบุตรของพระองค์--คือพระวาทะนิรันดรซึ่งประทานความสว่าง แก่มวลมนุษย์ - ให้มาประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์ และแจ้งให้เขาทราบถึง

ข้อเร้นลับต่างๆ ของพระเจ้า (เทียบ ยน 1:1-18) ดังนั้นพระเยซูคริสต์เจ้า – พระวจนาตถ์ผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ ซึ่งพระเจ้าทรงส่งมายังมนุษย์ทั้งหลายนั้น จึงได้ “ตรัสพระวาจาของพระเจ้า” (ยน 3:34) และทรงประกอบภารกิจช่วยมนุษย์ให้รอด ดังที่พระบิดาทรงมอบหมายให้กระทำนั้นสำเร็จลุล่วงไป (เทียบ ยน 5:36, 17:4) ดังนั้น พระเยซูคริสต์เจ้าซึ่งใคร่ที่เห็นพระองค์ก็เห็นพระบิดาด้วย (เทียบ ยน 14:9) จึงทรงใช้การประทับอยู่และแสดงพระองค์ให้ปรากฏทุกแบบ ได้แก่พระวาจา และกิจการ , เครื่องหมายและการอัศจรรย์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนม์ชีพอันรุ่งโรจน์ และการส่งพระจิตแห่งความจริงลงมาในที่สุด ทรงทำให้การเผยความจริงของพระเจ้าสำเร็จสมบูรณ์ และทรงเป็นพยานยืนยันว่าพระเจ้าประทับอยู่กับเราเพื่อจะทรงช่วยเราให้เป็นอิสระ พ้นจากความมืดมนแห่งบาปและความตาย และเพื่อทรงปลุกเราขึ้นมารับชีวิตนิรันดร์

ดังนั้น แผนการความรอดพ้นในพระคริสต์เจ้า ในฐานะที่เป็นพันธสัญญาใหม่และเด็ดขาดนี้จะไม่ผ่านพ้นไปเลย และเราไม่ต้องรอคอย การเผยอะไรใหม่ให้กับมนุษย์ทั้งหลายอีกต่อไป ก่อนจะถึงการปรากฏองค์อย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (เทียบ 1 ทธ 6:14, ทต 2:13)

5) เราต้องมีความเชื่ออย่างนอบน้อมต่อพระเจ้า ผู้ทรงแสดงองค์กับเรา (เทียบ รม 16:26 กับ 1:5, 2 คร 10:5-6) ความเชื่ออย่างนอบน้อมนี้คือการที่มนุษย์ยอมมอบตนเองโดยเสรีกับพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ถวายสติปัญญาและหัวใจของตนอย่างเต็มที่ เพื่อแสดงการระต่อพระองค์ผู้ทรงเผยความจริง และยอมเห็นด้วยกับการเผยของพระองค์ด้วยใจเสรี เราจะแสดงความเชื่อเช่นนี้ได้ก็จำเป็นต้องมีพระพรทานของพระเจ้านำหน้าคอยช่วยเหลือ และมีพระจิตเจ้าคอยอนุเคราะห์อยู่ภายใน พระจิตเจ้าทรงเร้าจิตใจและทรงโน้มน้าวให้หันกลับมาหาพระเจ้า ทรงเปิดนัยน์ตาของสติปัญญาและประทาน “ให้กับทุกคนซึ่งความยินดีที่จะยอมรับความจริงและเชื่อความจริงนั้น” พระจิตเจ้าองค์เดียวกันนี้ ประทานพระคุณนานาประการอยู่ตลอดเวลา ทำให้ความเชื่อสมบูรณ์ เพื่อความเข้าใจข้อความจริงที่พระเจ้าทรงเผยให้ทราบนั้นจะได้ก้าวหน้าลึกซึ้งยิ่งขึ้น

6) อาศัยการเผยความจริง พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะแสดงและประทานพระองค์ รวมทั้งแผนการนิรันดร์ที่ทรงกำหนดไว้เกี่ยวกับความรอดพ้นของมนุษย์ไว้ “นั่นคือให้มนุษย์เข้ามีส่วนในพระพรต่างๆ ของพระเจ้า ซึ่งเกินกำลังสติปัญญา มนุษย์จะเข้าใจได้”

สภาพร่างกายนี้ยืนยันว่า “มนุษย์อาจรู้จักพระเจ้าผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและบั้นปลายของสรรพสิ่งได้แน่นอนด้วยความสว่างตามธรรมชาติของเหตุผลตามสติปัญญามนุษย์จากสิ่งสร้างทั้งหลาย” (เทียบ รม 1:20) แต่สภาพร่างกายยังสอนอีกว่า เราต้องฟังการเผยของพระเจ้าเพื่อให้ “ความจริงต่างๆ เกี่ยวกับพระเจ้า ซึ่งตามปกติสติปัญญา มนุษย์เข้าใจได้เองอยู่แล้วนั้น ในสภาพปัจจุบันของมนุษย์จะได้เป็นที่รู้ได้โดยง่าย ด้วยความแน่ใจจริงๆ และไม่มีความผิดพลาดปะปนอยู่ด้วยเลย”

บทที่ 2 : การถ่ายทอดความจริงที่พระเจ้าทรงเผยสืบต่อกันมา

7) ด้วยพระทัยดีอย่างที่สุดพระเจ้าทรงจัดไว้ว่า ความจริงที่พระองค์ทรงเผยให้รู้เพื่อความรอดของนานาชาตินั้นจะต้องคงอยู่เสมอไปอย่างครบถ้วน และจะต้องถ่ายทอดให้แก่ชนรุ่นหลังสืบต่อกันไปทุกอายุขัย ด้วยเหตุนี้ พระคริสตเจ้าผู้ทรงทำให้การเผยความจริงของพระเจ้าผู้สูงสุดสำเร็จบริบูรณ์ในพระองค์ (เทียบ 2 คร 1:20, 3:16, 4:6) จึงทรงมีพระบัญชาให้บรรดาอัครสาวกไปประกาศ “พระวรสาร” หรือ “ข่าวดี” ที่ทรงสัญญาไว้โดยทางบรรดาประกาศก และพระองค์ทรงกระทำให้สำเร็จไป ทั้งยังทรงประกาศด้วยพระโอษฐ์เองด้วย บรรดาอัครสาวกจะต้องประกาศว่า “ข่าวดี” นั้นเป็นแหล่งที่มาของความจริงทั้งปวงที่นำความรอดพ้นมาให้ และเป็นระเบียบศีลธรรมสำหรับมนุษย์ทุกคน พร้อมกันนั้นท่านยังต้องนำพระพรของพระเจ้ามาแบ่งปันให้มวลมนุษย์ด้วย ภารกิจดังกล่าวก็สำเร็จไปอย่างซื่อสัตย์ ผู้ประกอบภารกิจดังกล่าวก็คือบรรดาอัครสาวกที่ประกาศสอนด้วยวาจา ให้แบบฉบับ และวางกฎเกณฑ์ ถ่ายทอดสิ่งที่ท่านได้รับมาจากพระวาจา จากการร่วมชีวิตอย่างใกล้ชิดกับพระคริสตเจ้า และจากกิจการที่ทรงกระทำ หรือจากที่ท่านได้เรียนรู้มาจากการเฉลยใจของพระจิตเจ้าสืบต่อมานอกจากนั้น บรรดาอัครสาวกและผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับท่าน ซึ่งได้รับการเฉลยใจจากพระ

จิตเจ้าองค์เดียวกัน ยังได้บันทึกสารเรื่องความรอดพ้นนี้ลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้ภารกิจการประกาศข่าวดีนี้สำเร็จไปด้วย

เพื่อรักษาพระวรสารหรือข่าวดีให้ครบถ้วน และเป็นปัจจุบันอยู่เสมอไว้ในพระศาสนจักรตลอดไป บรรดาอัครสาวกจึงตั้งบรรดาสังฆราชให้เป็นผู้สืบตำแหน่งต่อไป และ “มอบหมายตำแหน่งหน้าที่สั่งสอนของท่านให้บรรดาสังฆราช” ดังนั้น ธรรมเนียมประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์และพระคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่จึงเป็นเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้พระศาสนจักรซึ่งยังเดินทาง อยู่ในโลกนี้เพ่งดูพระเจ้าได้ พระศาสนจักรรับทุกสิ่งทุกอย่างจากพระองค์จนกว่าจะให้เห็นพระองค์หน้าต่อหน้า ดังที่พระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น (เทียบ 1 ยน 2:3)

8) ดังนั้น คำเทศน์สอนของบรรดาอัครสาวกที่มีบันทึกไว้อย่างพิเศษในหนังสือที่ได้รับการดูแลนี้ ต้องได้รับการรักษาไว้สืบต่อกันไปตราบนานกาลเวลา ดังนั้นบรรดาอัครสาวกจึงถ่ายทอดสิ่งที่ท่านได้รับนั้นต่อมาเช่นกัน พร้อมกับเตือนบรรดาคริสตชนให้ยึดธรรมเนียมมั่นไว้ ไม่ว่าเขาจะเรียนรู้มาจากการสั่งสอนด้วยวาจาหรือทางจดหมายก็ตาม (เทียบ 2 ธส 2:15) และให้ต่อสู้เพื่อรักษาความเชื่อที่ได้รับมาครั้งเดียวสำหรับตลอดไปนี้ด้วย (เทียบ ยด 3) ธรรมเนียมประเพณีที่พระศาสนจักร ได้รับถ่ายทอดมาจากบรรดาอัครสาวกนั้น รวมไปถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ช่วยให้ประชากรของพระเจ้า ดำเนินชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์และทวีความเชื่อของตนได้ ดังนั้นพระศาสนจักรจึงใช้คำสั่งสอน ใช้การดำเนินชีวิตและการวินิจฉัย สงวนรักษาทุกสิ่งที่ตนเป็นและเชื่อนั้นไว้ให้ถาวรตลอดกาล และถ่ายทอดต่อไปให้กับชนทุกรุ่นทุกอายุขัย

ธรรมเนียมประเพณีที่สืบจากอัครสาวกยังคงดำรงอยู่ต่อไปในพระศาสนจักร ด้วยความช่วยเหลือของพระจิตเจ้า นั่นคือความเข้าใจถึงเรื่องราวและถ้อยคำที่สอนต่อกันมานั้น เพิ่มพูนขึ้นทั้งด้วยการรำพึงพิจารณาและการศึกษาของบรรดาผู้มีความเชื่อที่เก็บรักษาสิ่งเหล่านี้ไว้ในจิตใจ (เทียบ ลก 2:19 และ 51) ทั้งอาศัยความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับความจริงทางจิตใจที่เขามีประสบการณ์ และ ด้วยการประกาศสอนของบรรดาผู้สืบตำแหน่งพระสังฆราชต่อกันมา โดยมีพรพิเศษที่จะประกันความจริงด้วย ดังนั้นขณะที่เวลาทุกศตวรรษที่ผ่านมา พระศาสนจักรก็มุ่งหน้าตลอดเวลาไปหาความเข้าใจความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าจนกว่าพระวาจาของพระเจ้าจะสำเร็จเป็นจริงในตน

วาทะของบรรดาบิดาจารย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์เป็นพยานยืนยันว่ามีธรรมประเพณีที่ทำให้ชีวิต เช่นนี้อยู่ในพระศาสนจักรจริง ๆ ความร่ำรวย(ทางจิตใจ)จากธรรมประเพณีนี้หลั่งลงสู่ชีวิตและการปฏิบัติของพระศาสนจักรที่มีความเชื่อและภาวนา อาศัยธรรมประเพณีเดียวกันนี้ พระศาสนจักรจึงรู้สารบบทั้งหมดของพระคัมภีร์ เข้าใจพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และทำให้พระคัมภีร์บังเกิดผลจริงจึงอยู่มิได้ขาด และโดยวิธีนี้ พระเจ้าผู้ตรัสในกาลก่อน ยังไม่ทรงเลิกสนทนากับเจ้าสาวของพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ต่อไป และพระจิตเจ้าซึ่งโปรดให้เสียงทรงชีวิตแห่งพระวรสารดังก้องในพระศาสนจักรและดังก้องไปทั่วโลก ทรงชักนำผู้มีความเชื่อให้รู้ความจริงทั้งปวงอาศัยพระศาสนจักร และทรงทำให้ พระวาจาของพระคริสตเจ้าฟ้านักอยู่ในตัวเขาอย่างอุดมบริบูรณ์ (เทียบ คส 3:16)

9) ดังนั้น ธรรมประเพณีศักดิ์สิทธิ์และพระคัมภีร์จึงมีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะทั้งสองสิ่งนี้มาจากพระเจ้า ซึ่งเป็นบ่อเกิดอันเดียวกัน รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน และมุ่งไปยังจุดหมายเดียวกัน เพราะพระคัมภีร์คือพระวาจาของพระเจ้า ที่ได้รับการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยการดลใจของพระจิตเจ้า ส่วนธรรมประเพณีศักดิ์สิทธิ์ถ่ายทอดพระวาจาของพระเจ้า ที่พระคริสตเจ้าและพระจิตเจ้าทรงมอบไว้กับบรรดาอัครสาวก ให้กับผู้สืบตำแหน่งของท่านอย่างครบครัน เพื่อให้พระจิตเจ้าแห่งความจริงทรงส่องสว่างให้ท่านเหล่านั้นสามารถให้การประกาศสั่งสอนของตน รักษาพระวาจานั้นไว้อย่างซื่อสัตย์ อธิบายและเผยแผ่ทั่วไปทุกแห่งหน ดังนั้น พระศาสนจักรจึงมิได้ฟังพระคัมภีร์อย่างเดียวเพื่อจะได้แน่ใจถึงความจริงทั้งหมดที่พระเจ้าทรงเผยให้ทราบ เราจึงต้องรับและให้ความเคารพนับถือทั้งพระคัมภีร์และธรรมประเพณีศักดิ์สิทธิ์ด้วยความจงรักภักดี และความเคารพเท่าเทียมกัน

10) ธรรมประเพณีศักดิ์สิทธิ์และพระคัมภีร์รวมกันเป็นคลังศักดิ์สิทธิ์แต่อันเดียว ที่บรรดาพระวาจาของพระเจ้าที่พระศาสนจักรได้รับมอบไว้ ประชากรศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระสังฆราชผู้อภิบาลของตนจึงยึดพระวาจานี้ไว้อย่างมั่นคงในคำสอนของบรรดาอัครสาวก และมีชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง ในการบิบังและการภาวนา (เทียบ กจ 2:42) ทั้งนี้จะได้มีการร่วมมือกันเป็นพิเศษ ระหว่างสัตบุรุษกับ

ผู้ปกครองในการรักษา ในการปฏิบัติ และในการแสดงความเชื่อที่ได้รับถ่ายทอดต่อกันมา

แต่หน้าที่ที่จะตีความหมายพระวาจาของพระเจ้าที่บันทึกไว้ และที่ได้รับถ่ายทอดต่อกันมาทางวาจาได้อย่างถูกต้องนั้น พระศาสนจักรผู้มีอำนาจสอนเท่านั้นได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นี้ และใช้อำนาจนี้ในพระนามของพระเยซูคริสตเจ้า ผู้มีอำนาจสั่งสอนนี้มีได้อยู่เหนือพระวาจาของพระเจ้า แต่รับใช้พระวาจา สอนแต่ความจริงที่ได้รับถ่ายทอดมา ในฐานะที่ความจริงนี้ได้รับมอบมาจากพระเจ้า โดยมีพระจิตเจ้าทรงช่วยเหลือ ผู้มีอำนาจสอนจึงต้องรับฟังพระวาจาด้วยความศรัทธา เก็บรักษาพระวาจาไว้ด้วยความเคารพ และอธิบายพระวาจาด้วยความซื่อสัตย์ และตักตวงเอาความจริงทุกข้อจากคลังแห่งความเชื่อหนึ่งเดียวนี้ มาแสดงให้เห็นว่าเป็นข้อความจริงที่พระเจ้าทรงเผยให้เราต้องเชื่อ

ดังนั้น จึงเห็นได้ชัดว่า ตามแผนการอันเปี่ยมด้วยพระปรีชาของพระเจ้า ธรรมประเพณีศักดิ์สิทธิ์[ี] พระคัมภีร์ และอำนาจสั่งสอนของพระศาสนจักร มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างที่ว่าแต่ละอย่างจะอยู่ไม่ได้โดยไม่อาศัยอีกสองอย่าง ทั้งสามสิ่งนี้ต่างส่งเสริมความรอดพ้นของวิญญูณอย่างสัมฤทธิ์ผลตามวิธีการของตนโดยร่วมกับการกระทำของพระจิตเจ้าองค์เดียวกัน

บทที่ 3 : พระคัมภีร์เขียนโดยการดลใจของพระเจ้า การตีความอธิบายพระคัมภีร์

11) ข้อความจริงต่างๆ ที่พระเจ้าทรงเผยให้ทราบและมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้นได้รับการบันทึกลงไว้ด้วยการดลใจของพระจิตเจ้า พระศาสนจักร มารดาศักดิ์สิทธิ์ อาศัยความเชื่อที่สืบจากอัครสาวกถือว่าหนังสือทุกเล่มในพันธสัญญาเดิมและในพันธสัญญาใหม่ รวมทั้งส่วนต่างๆทุกส่วนในหนังสือเหล่านั้น ทั้งหมดเป็นหนังสือศักดิ์สิทธิ์และอยู่ในสารบบพระคัมภีร์ เพราะได้เขียนขึ้นโดยการดลใจของพระจิตเจ้า (เทียบ ยน 20:31, 2 ทธ 3:16, 2 ปต 1:9-21, 3:15-16) มีพระเจ้าทรงเป็นผู้นิพนธ์ และพระศาสนจักรได้รับมอบหมายในฐานะเป็นหนังสือเช่นนี้ แต่ทว่าในการนิพนธ์หนังสือศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ พระเจ้า ทรงเลือกสรรมนุษย์ และทรงใช้เขาให้เขียนโดยใช้กำลังและความสามารถของตนอย่างที่ว่า แม้พระองค์ทรงกระทำงานในตัว

เขาและทรงใช้เขาให้เขียนทุกอย่าง และเฉพาะสิ่งที่พระองค์มีพระประสงค์ให้เขาเขียนเท่านั้น เขาก็ยังเขียนอย่างผู้นิพนธ์ ที่แท้จริงด้วย

ดังนั้น เนื่องจากว่าทุกสิ่งที่ผู้นิพนธ์ที่ได้รับการดลใจเขียนไว้ต้องถือว่าเป็นสิ่งที่พระจิตเจ้าทรงกล่าวไว้เช่นเดียวกัน เราจึงต้องยอมรับว่าหนังสือต่าง ๆ ของพระคัมภีร์สอนความจริงอย่างหนักแน่น ชื่อสัตย์ และถูกต้องไม่ผิดพลาด ความจริงนี้พระเจ้าทรงให้เขียนไว้ในพระคัมภีร์เพื่อความรอดพ้นของเรา ดังนั้น “พระคัมภีร์ทั้งหมดซึ่งได้รับการดลใจจากพระเจ้าจึงเป็นประโยชน์สำหรับสั่งสอน ตักเตือน แก้ความผิดพลาด และอบรมให้บรรลุถึงความชอบธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าเป็นผู้ครบครัน พร้อมทั้งจะประกอบกิจการ อันดีงามทุกอย่าง” (2 ทธ 3:16-17)

12) เนื่องจากในพระคัมภีร์ พระเจ้าตรัสทางมนุษย์และตามแบบอย่างมนุษย์ ผู้ตีความพระคัมภีร์จะรู้ชัดแจ้งว่าพระเจามีพระประสงค์จะสื่ออะไรกับตน จึงต้องพิจารณาด้วยความเอาใจใส่ว่าผู้เขียน พระคัมภีร์ต้องการจะให้ข้อความที่เขียนนั้นมีความหมายว่าอย่างไร และพระเจามีพระประสงค์จะแสดงสิ่งใดโดยใช้ถ้อยคำของผู้เขียน

เพื่อจะทราบความประสงค์ของผู้นิพนธ์พระคัมภีร์ เราต้องพิจารณา “แบบวรรณกรรม” พร้อมกับสิ่งอื่น ๆ ที่จะต้องพิจารณาด้วย เพราะว่าความจริงในตวับทนั้นย่อมเสนอไว้ และแสดงออกด้วยวิธีการแตกต่างกัน แล้วแต่ว่าตวับทนั้นจะเป็นแบบประวัติศาสตร์ แบบประกาศก หรือแบบกวีนิพนธ์ หรือแบบเขียนอื่น ๆ ผู้อธิบายพระคัมภีร์จะต้องค้นคว้าหาความหมายที่ผู้นิพนธ์พระคัมภีร์มุ่งหมายจะแสดง และได้แสดงออกจริง ๆ ในสภาพแวดล้อมเฉพาะตามสมัยและวัฒนธรรมของเขา โดยใช้ “แบบวรรณกรรม” ที่ใช้กันในสมัยนั้น เราจะเข้าใจให้ถูกต้องว่าผู้นิพนธ์พระคัมภีร์ต้องการจะบอกสิ่งใดให้ทราบโดยข้อเขียนเช่นนั้นได้ ก็ต้องเข้าใจให้ถูกต้องถึงวิธีรับรู้วิธีพูดและวิธีเล่าเรื่อง ตามประเพณีประจำชาติที่ใช้กันอยู่ในสมัยของผู้เขียนเสียก่อน และยังต้องเอาใจใส่ถึงแบบต่าง ๆ ที่คนสมัยนั้น มักจะใช้ในการติดต่อสื่อสารกันโดยทั่วไปด้วย

แต่เนื่องจากว่าเราต้องอ่านและเข้าใจพระคัมภีร์อาศัยพระจิตเจ้าองค์เดียวกันกับที่ทรงดลใจให้เขียน ดังนั้น เพื่อจะพบความหมายที่ถูกต้องของตวับทต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ เราจึงต้องระวังด้วยความเอาใจใส่ไม่น้อยกว่ากันถึงเนื้อหา ความเป็นหนึ่งเดียว

ของพระคัมภีร์ทั้งหมด และความสอดคล้องกันของข้อความเชื่อต่างๆ ด้วย เป็นหน้าที่ของผู้อธิบายพระคัมภีร์ที่จะทำงานตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ เพื่อเข้าใจและแสดง ความหมายของพระคัมภีร์ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น การศึกษาเช่นนี้จะได้เป็นการเตรียมให้ พระศาสนจักรตัดสินใจได้อย่างสมบูรณ์ขึ้น เหตุว่าเรื่องต่างๆ เหล่านี้ทั้งสิ้นเกี่ยวกับวิธี อธิบายพระคัมภีร์ย่อมอยู่ในการวินิจฉัยของพระศาสนจักรเป็นขั้นสุดท้าย พระศาสนจักร ปฏิบัติเช่นนี้ตามที่ได้รับ มอบหมายจากพระเจ้าให้มีหน้าที่รับใช้ในการเก็บรักษาและ อธิบายพระวาจาของพระองค์นั่นเอง

13) ดังนั้นพระคัมภีร์จึงแสดงให้เห็นว่า พระปรีชาญาณนิรันดรทรงถ่อมองค์ลงมา อย่างน่าพิศวงเพียงใด โดยที่ความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้ายังคงอยู่อย่างครบ ครัน “เพื่อเราจะได้เรียนรู้ถึงพระมหากرุธนาสุดพรรณนาของพระเจ้า และทราบ ว่าพระองค์ทรงเอาพระทัยใส่ และจัดการปรับภาษาของพระองค์ให้เหมาะสมกับ ธรรมชาติของเราเพียงไร” เพราะว่า พระวาจาของพระเจ้า เมื่อแสดงออกเป็นภาษา มนุษย์ ก็เป็นเหมือนคำพูดของมนุษย์ ดังเช่นครั้งหนึ่งที่พระวจนาตถ์ของพระบิดานิรันดร ทรงรับเอาธรรมชาติของมนุษย์ที่อ่อนแอ ทรงเป็นเหมือนมนุษย์นั่นเอง

บทที่ 4 : พันธสัญญาเดิม

14) พระเจ้าสุดที่รักทรงตั้งพระทัยและทรงเตรียมความรอดพ้นของมนุษยชาติ ทรงจัดแผนพิเศษเลือกสรรประชากรชาติหนึ่งไว้สำหรับพระองค์ เพื่อจะทรง ฝากพระสัญญาไว้กับชนชาตินี้ พระองค์ทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัม (เทียบ ปฐก **15:18**) และกับชนชาติอิสราเอลโดยทางโมเสส (เทียบ อพย **24:8**) พระองค์ทรงแสดงพระองค์ด้วยพระวาจา และด้วยกิจการให้ประชากรที่ทรงได้มา นั้น รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแท้ และทรงชีวิตเพียงพระองค์เดียว เพื่อให้ ประชากรอิสราเอลมีประสบการณ์รู้ว่าวิธีการที่พระองค์ทรงใช้ปฏิบัติกับมนุษย์นั้น เป็นอย่างไร และเมื่อพระองค์ตรัสกับพวกเขาด้วยวาจาของบรรดาประกาศก พวกเขา ก็ค่อย ๆ เข้าใจชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้นถึงวิธีการของพระเจ้า และบอก ให้นานาชาติทราบถึงวิธีการของพระองค์อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย (เทียบ สดด **22:28-29, 96:1-3, อสย 2:1-4, ยรม 3:17**) แผนการไถ่กู้ซึ่งผู้พิพจน์

พระคัมภีร์กล่าวล่วงหน้า เล่าเรื่อง และอธิบายไว้หน้า มีอยู่ในหนังสือพันธสัญญาเดิมในฐานะเป็นพระวาจาของพระเจ้าจริง ๆ ด้วยเหตุนี้หนังสือเหล่านี้ที่พระเจ้าทรงตั้งใจให้เขียนจึงมีคุณค่าถาวร “เพราะสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในกาลก่อนนั้น ก็เขียนไว้สำหรับ สั่งสอนเรา เพื่อที่เราจะได้มีความหวังอาศัยความมั่นคงและการบรรเทาใจจากพระคัมภีร์นั้น” (รม 15:4)

15) พระเจ้าทรงจัดแผนการของพันธสัญญาเดิมไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ คือเพื่อเตรียมการเสด็จมาของพระคริสตเจ้า พระผู้ไถ่แห่งสากลโลก และเตรียมการมาถึงของพระอาณาจักรของพระเมสสิยาห์ และแจ้งล่วงหน้าให้ทราบถึงการเสด็จมาด้วย (เทียบ ลก 24:44, ยน 5:39, 1 ปต 1:10) พร้อมทั้งอธิบายให้เห็นโดยใช้รูปแบบต่าง ๆ (เทียบ 1 คร 10:11) หนังสือต่างๆในพันธสัญญาเดิมใช้วิธีอันเหมาะสมกับสภาพของมนุษยชาติก่อนยุคแห่งความรอดพ้นซึ่งพระคริสตเจ้าจะทรงสถาปนาขึ้นใหม่ เผยให้มนุษย์ทั้งหลายรู้จักพระเจ้าและมนุษย์ และวิธีการที่พระเจ้าผู้ทรงยุติธรรมและเมตตากรุณาทรงใช้ในการติดต่อกับมนุษย์ แม้ว่าหนังสือพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเหล่านี้บันทึกบางสิ่งบางอย่างที่ยังไม่สมบูรณ์ และเป็นเพียงของชั่วคราวไว้ก็จริง แต่ก็แสดงให้เห็นวิธีอบรมอันแท้จริงของพระเจ้า ดังนั้น คริสตชนจึงต้องรับหนังสือพันธสัญญาเดิมเหล่านี้ด้วยความศรัทธา เพราะหนังสือเหล่านี้แสดงออกถึงความเข้าใจพระเจ้าอย่างมีชีวิตชีวา และยังเป็นที่ยอมรับพระธรรมคำสอนอันสูงส่งเรื่องพระเจ้า รวมทั้งความปรีชาที่มีประโยชน์เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ และยังเป็นคลังคำภานาต่างๆอย่างน่าพิศวง และในที่สุดยังซ่อนธรรมล้ำลึกเรื่องการไถ่กู้ไว้อีกด้วย

16) ดังนั้น พระเจ้าผู้ทรงตั้งใจและทรงเป็นผู้พิมพ์หนังสือต่าง ๆ ทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ทรงจัดไว้อย่างชาญฉลาด ให้พันธสัญญาใหม่ซ่อนอยู่ในพันธสัญญาเดิม และให้พันธสัญญาเดิมปรากฏชัดในพันธสัญญาใหม่ (น.ออกัสติน)

แม้พระคริสตเจ้าทรงสถาปนาพันธสัญญาใหม่เดชะพระโลหิตของพระองค์แล้วก็ตาม (เทียบ ลก 22:20, 1 คร 11:25) ถึงกระนั้น หนังสือพันธสัญญาเดิมทุกฉบับเมื่อถูกรับเข้ารวมอยู่ในการประกาศพระวรสารแล้ว ก็ได้รับและแสดงความหมายอย่าง

สมบูรณในพันธสัญญาใหม่ (เทียบ มธ 5:17, ลก 24:24, รม 16:25-26, 2 คร 3:14-16) ให้ความสว่างกับพันธสัญญาใหม่และอธิบาย พันธสัญญาใหม่ ด้วย

บทที่ 5 : พันธสัญญาใหม่

17) พระวาจาของพระเจ้า ซึ่งเป็นฤทธานุภาพของพระองค์และนำความรอดพ้นมาให้ทุกคนที่เชื่อ (เทียบ รม 1:16) ปรากฏและแสดงพลังอย่างเลิศล้ำในข้อเขียนของพันธสัญญาใหม่ นั่นคือเมื่อเวลากำหนดมาถึง (เทียบ กท 4:5) พระวจนาตถ์ทรงรับสภาพมนุษย์และประทับอยู่ที่ท่ามกลางเรา เปี่ยมด้วยพระหรรษทาน และความจริง (เทียบ ยน 1:14) พระคริสตเจ้าทรงสถาปนาพระอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินนี้ ทรงใช้กิจการและพระวาจาแสดงพระบิดาและแสดงพระองค์ให้ปรากฏ พระองค์ทรงประกอบภารกิจของพระองค์จนสำเร็จบริบูรณ์ อาศัยการสิ้นพระชนม์ การกลับคืนพระชนมชีพ การเสด็จสู่สวรรค์ด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ และทรงส่งพระจิตมาในโลก เมื่อพระองค์ทรงถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน พระองค์ก็ทรงชักนำมนุษย์ทั้งหลายเข้ามาหาพระองค์ (เทียบ ยน 21:32) พระองค์แต่ผู้เดียวทรงมีพระวาจาทรงชีวิตนิรันดร (เทียบ ยน 6:68) แผนการเร้นลับนี้ พระองค์มิได้ทรงแสดงกับคนรุ่นอื่นเลย เหมือนกับที่บัดนี้ได้ทรงเผยแก่บรรดาอัครสาวกและประกาศผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เดชะพระจิตเจ้า (เทียบ อฟ 3:4-6) เพื่อพวกเขาจะได้ประกาศข่าวดี เราใจมนุษย์ให้มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าและรวบรวมเข้าเป็นพระศาสนจักร ข้อเขียนในพันธสัญญาใหม่เป็นพยานจากพระเจ้าถึงเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้ ตลอดไป

18) ทุกคนทราบว่า ในบรรดาข้อเขียนทั้งหลายในพระคัมภีร์ แม้ในพันธสัญญาใหม่ด้วย พระวรสารเป็นหนังสือที่เด่นกว่าหมด เพราะ พระวรสารเป็นพยานสำคัญถึงพระชนมชีพและคำสั่งสอนของพระวจนาตถ์ ผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ และทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา

พระศาสนจักรยึดมั่นเสมอมาทุกยุคทุกสมัย และยังยึดมั่นต่อไปว่าพระวรสารทั้งสี่ฉบับมีต้นกำเนิดมาจากบรรดาอัครสาวก สิ่งที่บรรดาอัครสาวกประกาศสอนตามพระบัญชาของพระคริสตเจ้านั้น ต่อมาพระจิตเจ้าทรงดลใจให้ท่าน และผู้ใกล้ชิดกับท่าน

บันทึกลงไปเป็นลายลักษณ์อักษร มอบต่อมาให้เราเป็นรากฐานความเชื่อ นั่นคือพระวรสารทั้งสี่ โดยมัทธิว มาระโก ลูกา และ ยอห์น

19) พระศาสนจักรมารดาศักดิ์สิทธิ์ไม่ลังเลใจที่จะยืนยันว่า พระวรสารทั้งสี่ฉบับบันทึกเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์จริง ๆ พระศาสนจักรยึดถืออย่างมั่นคงเสมอมาได้ขาด และยังคงยึดถือต่อไปว่าพระวรสารทั้งสี่ฉบับนั้นบอกให้รู้อย่างซื่อสัตย์ ถึงสิ่งที่พระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้าทรงกระทำ และทรงสั่งสอนจริง ๆ เพื่อความรอดนิรันดรของมนุษย์ ขณะที่ทรงดำรงพระชนม์อยู่ท่ามกลางมนุษย์ จนกระทั่งวาระที่พระองค์เสด็จไปสวรรค์ (เทียบ กจ 1:1-2) อันที่จริงเมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว บรรดาอัครสาวกก็ถ่ายทอดสิ่งที่พระองค์เคยตรัส และเคยทรงกระทำให้ผู้ฟังต่อมาด้วยความเข้าใจที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความเข้าใจนี้ท่านได้รับจากเหตุการณ์ต่าง ๆ อันรุ่งโรจน์ของพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพ และรับการสั่งสอนจากความสว่างของพระจิตแห่งความจริง ผู้นิพนธ์เหล่านี้ได้เขียนพระวรสารทั้งสี่ฉบับโดยคัดเลือกเอาบางสิ่งบางอย่างจากเหตุการณ์ และจากพระวาจาจำนวนมากมายที่ถ่ายทอดกันต่อ ๆ มาโดยเล่าด้วยปากเปล่า หรือบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว และยังคงเคราะห์เรื่องราวบางเรื่องเข้าด้วยกัน หรืออธิบายโดยคำหนึ่งถึงสภาพการณ์ของกลุ่มคริสตชนต่าง ๆ ในที่สุดยังยึดถือรูปแบบการประกาศข่าวดีไว้เสมอ อย่างที่ว่าท่านถ่ายทอดความจริงเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าให้แก่เราด้วยความจริงใจ ท่านเหล่านั้นเขียนเรื่องราวทั้งจากความทรงจำของตน และจากคำยืนยันของ “ผู้ที่เห็นและได้เป็นผู้ประกาศพระวาจามาตั้งแต่แรก” โดยตั้งใจให้เราได้รับรู้ “ความจริง” ของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เราเคยได้รับการอบรมมาแล้ว (เทียบ ลก 1:2-4)

20) นอกจากพระวรสารทั้งสี่ฉบับแล้ว สารบบพันธสัญญาใหม่ยังมีจดหมายของนักบุญเปาโล และหนังสืออื่น ๆ ในสมัยอัครสาวกที่เขียนขึ้นโดยการตั้งใจของพระจิตเจ้าอีกด้วย ตามแผนการอันปรีชาของพระเจ้า หนังสือเหล่านี้ยืนยันถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระคริสตเจ้า อธิบายคำสั่งสอนแท้จริงของพระองค์ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ประกาศกิจการอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสตเจ้าซึ่งมีพลังจะช่วยให้รอดพ้น เล่าเรื่องการเริ่มต้นและการขยายตัวอย่างน่าพิศวงของพระศาสนจักร ทั้งยังบอกล่วงหน้าถึงการบรรลุจุดหมายอย่างรุ่งโรจน์ของพระศาสนจักรอีกด้วย

พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่กับบรรดาอัครสาวก ดังที่ทรงสัญญาไว้ (เทียบ มธ 28:20) พระองค์ทรงส่งพระจิตผู้บรรเทามายังพวกเขา เพื่อนำพวกเขา ไปถึงความจริงอันสมบูรณ์ (เทียบ ยน 16:13)

บทที่ 6 : พระคัมภีร์ในชีวิตพระศาสนจักร

21) พระศาสนจักรแสดงความเคารพต่อพระคัมภีร์เสมอมา เช่นเดียวกับที่แสดงความเคารพต่อพระกายของพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพิธีกรรม พระศาสนจักร มิได้หยุดยั้งที่จะนำอาหารเลี้ยงชีวิตคริสตชนทั้งจากโต๊ะพระวาจาและจากโต๊ะพระกายพระคริสตเจ้าเสนอให้สัตบุรุษ พระศาสนจักรถือเสมอมาและยังถือต่อไปว่า พระคัมภีร์พร้อมกับธรรมเนียมศักดิ์สิทธิ์ เป็นบรรทัดฐานสูงสุดของความเชื่อของตน เพราะว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรครั้งเดียวสำหรับตลอดไป จึงสื่อพระวาจาของพระเจ้าโดยไม่เปลี่ยนแปลง และทำให้เสียงของพระจิตเจ้ายังคงอยู่ในวาจาของบรรดาประกาศกและอัครสาวก คำเทศน์ทั้งหมดของพระศาสนจักรจึงต้องได้รับการหล่อเลี้ยงและควบคุมจากพระคัมภีร์เช่นเดียวกับคริสตศาสนาเอง เหตุว่าในพระคัมภีร์ พระบิดาในสวรรค์ทรงพบกับบรรดาบุตรของพระองค์ด้วยความรักอย่างสุดซึ้งและทรงสนทนากับเขา ในพระวาจาของพระเจ้ามีพลังกำลังและประสิทธิภาพมากมาย จนว่าพระวาจานั้นคำจูนและเป็นพลังของ พระศาสนจักรและเป็นพลังกำลังแห่งความเชื่อ เป็นอาหารเลี้ยงวิญญาณและเป็นธารบริสุทธิ์ไม่มีวันเหือดแห้งของชีวิตฝ่ายวิญญาณสำหรับบรรดาบุตรแห่งพระศาสนจักร เพราะฉะนั้น คำกล่าวต่อไปนี้ถึงพระคัมภีร์จึงถูกต้องทีเดียว คือ “พระวาจาของพระเจ้านั้นมีชีวิตและทรงพลังอยู่เสมอ” (ฮบ 4:12) “เสริมสร้างและประทานส่วนมรดกให้ท่านพร้อมกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย” (กจ 20:32 เทียบ 1 ธส 2:13)

22) คริสตชนทุกคนต้องมีโอกาสเข้าถึงพระคัมภีร์ได้โดยสะดวก เพราะเหตุนี้ พระศาสนจักรตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจึงรับพันธสัญญาเดิมฉบับแปลโบราณเป็นภาษากรีกที่เรียกว่า “เซปตัวจินตา” (Septuaginta หรือ LXX ซึ่งแปลว่า “เจ็ดสิบ”) ¹ ว่าเป็นของตน ส่วนฉบับแปลเป็นภาษาตะวันออกอื่นๆ และฉบับแปลเป็นภาษาลาติน โดยเฉพาะ

ฉบับแปลที่เรียกว่า “วุลกาตา” (Vulgata) นั้น พระศาสนจักรก็ให้เกียรติเสมอมา แต่เนื่องจากว่าพระวาจาของพระเจ้าจะต้องพร้อมอยู่เสมอสำหรับทุกคนทุกเวลา พระศาสนจักรจึงมีความห่วงใยเยี่ยงมารดาจัดให้มีการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและถูกต้องโดยเฉพาะจากต้นฉบับภาษาเดิมทีเดียว คำแปลเช่นนี้ หากได้ทำขึ้นตามโอกาสเหมาะสมและโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครองของพระศาสนจักร แม้จะได้ทำขึ้นโดยร่วมมือกับพี่น้องคริสตชนที่ยังแยกกันอยู่ คริสตชนทุกคนก็อาจนำมาใช้ได้

23) เจ้าสาวของพระวจนาดิผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ คือพระศาสนจักร ได้รับคำสั่งสอนจากองค์พระจิตเจ้า พยายามอย่างยิ่งที่จะก้าวหน้าในการทำความเข้าใจพระคัมภีร์ให้ลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อให้พระวาจาของพระเจ้าเป็นอาหาร เลี้ยงดูบรรดาบุตรของตนอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้จึงถูกต้องแล้วที่พระศาสนจักร ส่งเสริมการศึกษาผลงานของบรรดาปิตาจารย์ทั้งภาคตะวันออกและตะวันตก รวมทั้งศึกษาพิธีกรรมด้วย บรรดาผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์คาทอลิก และบรรดานักเทววิทยาจึงควรจะรวมกำลังกันอย่างเข้มแข็ง โดยที่พระศาสนจักรผู้มีอำนาจสอนคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ใช้วิธีการอันเหมาะสม ทำการศึกษาค้นคว้าและอธิบายตัวบทพระคัมภีร์ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่ประกาศสั่งสอนพระวาจาของพระเจ้าจำนวนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้นำพระคัมภีร์มาเป็นอาหาร เลี้ยงดูประชากรของพระเจ้าได้อย่างเกิดผล อาหารทิพย์นี้ให้ความสว่างแก่สติปัญญา ให้กำลังแก่เจตนาและปลุกจิตใจมนุษย์ให้มีความรักต่อพระเจ้า สภาสังคายนาสนับสนุนบรรดาบุตรของพระศาสนจักรผู้ศึกษาพระคัมภีร์ ให้มีความอุตสาหะมานะ ยิ่ง ๆ ขึ้นเพื่อดำเนินงานที่เริ่มด้วยดีแล้วนี้ให้สำเร็จลุล่วงไป โดยอุทิศกำลังทั้งหมดทำงานตามความคิดของพระศาสนจักร

24) เทววิทยานั้นตั้งอยู่บนพระวาจาของพระเจ้าที่เขียนไว้ และบนธรรมประเพณี เสมือนตั้งอยู่บนรากฐานอันถาวร พระวาจาให้ความแข็งแรงมั่นคงและให้ชีวิตอันสดชื่นอยู่เสมอแก่เทววิทยา ในการค้นคว้าพิจารณาความจริงทั้งปวงที่สะสมไว้ในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า โดยใช้ความเชื่อเป็นแสงสว่าง พระคัมภีร์บรรจุพระวาจาของพระเจ้า และเนื่องด้วยพระคัมภีร์เขียนขึ้นโดยการดลใจของพระเจ้า จึงเป็นพระวาจาของพระเจ้าอย่างแท้จริง ดังนั้นการศึกษาพระคัมภีร์จึงต้องเป็นเสมือนวิญญูณของเทววิทยา ศาสนบริการเกี่ยวกับพระวาจา ซึ่งหมายถึงการเทศน์สอนตามหน้าที่อภิบาล การ

สอนคำสอน และการอบรมตามนัยพระคริสตธรรมทุกอย่าง ซึ่งมีการเทศน์ในมิสซาเป็นส่วนสำคัญอย่างพิเศษนั้น ต้องได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างดี และเจริญเติบโตอย่างศักดิ์สิทธิ์ อาศัยพระวาจาจากพระคัมภีร์นี้เอง

25) ดังนั้น บรรพชิตทั้งหลายโดยเฉพาะบรรดาพระสงฆ์ของพระคริสตเจ้า และคนอื่นๆ เช่นสังฆานุกร และผู้สอนคำสอน ซึ่งมีหน้าที่ประกาศสั่งสอนพระวาจาตามนิตินัย จึงจำเป็นต้องใกล้ชิดกับพระคัมภีร์ โดยอ่านและศึกษาอย่างลึกซึ้งในรายละเอียดอยู่เสมอ ขออย่าให้ใครในพวกนี้กลายเป็น “ผู้ประกาศพระวาจาของพระเจ้าแก่ผู้อื่นอย่างว่างเปล่าด้วยเสียงเท่านั้น แต่ภายในจิตใจเขามีได้เป็นผู้ฟัง พระวาจาเลย” (น.ออกัสติน) เมื่อเขาจะต้องนำพระวาจาอันเป็นสมบัติมหาศาลโดยเฉพาะในพิธีกรรมมาแบ่งปันกับบรรดาสัตบุรุษที่อยู่ในความดูแลของตน ในทำนองเดียวกัน สภาสังคายนาที่ขอเตือนอย่างหนักแน่นเป็นพิเศษให้คริสตชนทั้งหลาย โดยเฉพาะสมาชิกในคณะนักบวช อ่านพระคัมภีร์บ่อยๆ เพื่อจะได้เรียนรู้ “ความรู้ล้ำเลิศถึงพระเยซูคริสตเจ้า” (ฟป 3.8) “เพราะการไม่รู้พระคัมภีร์คือการไม่รู้จักพระคริสตเจ้า” (น.เยโรม)

ดังนั้น ให้เขายินดีสัมผัสกับตัวบทพระคัมภีร์โดยตรงทางพิธีกรรม ซึ่งอุดมด้วยพระวาจาของพระเจ้า หรือทางการอ่านบำรุงศรัทธา หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสมสำหรับการนี้ หรืออาศัยอุปกรณ์อื่นๆ ซึ่งในสมัยนี้แพร่หลายทั่วไปอย่างน่าชื่นชม ทั้งนี้โดยได้รับการเห็นชอบและสนับสนุนจากบรรดาผู้อภิบาลของพระศาสนจักร แต่ให้เขาระลึกด้วยว่าการอ่านพระคัมภีร์จะต้องมีการภาวนาควบคู่ไปด้วยเสมอ เพื่อจะเป็นการสนทนาของพระเจ้ากับมนุษย์ เพราะว่า “เราพูดกับพระเจ้าเมื่อเราภาวนา เราฟังพระองค์เมื่อเราอ่านพระวาจา” (น.อัมโบรส)

เป็นหน้าที่ของบรรดาพระสังฆราช “ผู้เป็นคลังรักษาคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก” (น.อีเรเน) ที่จะใช้วิธีการอันเหมาะสมสั่งสอนสัตบุรุษที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนให้รู้จักใช้หนังสือพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะพันธสัญญาใหม่และพระวรสารเป็นพิเศษ พระสังฆราชทำหน้าที่นี้ โดยใช้คำแปลตัวบทพระคัมภีร์ที่มีคำอธิบายที่จำเป็นและเพียงพอจริงๆ ประกอบด้วย เพื่อว่าบรรดาบุตรของ

พระศาสนจักรจะได้มีความคุ้นเคยกับพระคัมภีร์อย่างปลอดภัยและได้ประโยชน์ และมีจิตใจเปี่ยมด้วยเจตนารมณ์ของพระคัมภีร์

ยิ่งกว่านั้น ควรให้มีการจัดพิมพ์พระคัมภีร์ที่มีคำอธิบายเหมาะสมแบบต่างๆ ที่ทุกคน แม้ผู้ที่มีใช้คริสตชนจะใช้ได้ด้วย และควรดัดแปลงพระคัมภีร์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของเขา ให้ผู้อภิบาลสัตบุรุษ และคริสตชนทุกชั้นทุกฐานะพยายามเผยแพร่หนังสือพระคัมภีร์ประเภทนี้ทุกวิถีทางอย่างรอบคอบด้วย

26) ดังนั้น อาศัยการอ่านและการศึกษาพระคัมภีร์ “พระวาจาของพระเจ้าจะได้ รุดหน้าไป และได้รับความเคารพนับถือ” (2 ธส 3:1) และการเผยความจริงอันเป็น ชุมทรัพย์ที่พระศาสนจักรได้รับมอบหมายไว้นั้น จะได้เข้าสู่ดวงใจมนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม ยิ่งยิ่งขึ้น ชีวิตของพระศาสนจักรเจริญเติบโตขึ้น จากการร่วมพิธีบูชามิสซาและรับ ศีลมหาสนิทบ่อย ๆ ใจใด เราก็หวังได้ว่า จะมีแรงผลักดันใหม่ ๆ ต่อชีวิตฝ่ายจิตใจ จากการเพิ่มความเคารพยิ่ง ๆ ขึ้นต่อพระวาจาของพระเจ้าซึ่ง “ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์” (อสย 40:8 เทียบ 1 ปต 1:23-25) ฉะนั้น

ข้อความทั้งหมดและแต่ละข้อที่ประกาศไว้ในสังฆธรรมนูญฉบับนี้ บรรดาบิดาจารย์แห่งสภาสังคายนาเห็นชอบแล้ว และอาศัยอำนาจจากบรรดาอัครสาวก ซึ่งได้รับมอบมาจากพระคริสตเจ้า ข้าพเจ้า พร้อมกับบรรดาบิดาจารย์ที่เคารพเหล่านี้ จึงรับรองกำหนดและตราไว้ในพระคริสตเจ้า และข้อความที่สภาสังคายนาได้ตราขึ้นนี้ ข้าพเจ้าสั่งให้ประกาศใช้เพื่อเป็นเกียรติแด่พระเจ้า

ประกาศที่กรุงโรม ณ พระมหาวิหารนักบุญเปโตร
วันที่ 18 เดือน พฤศจิกายน ค.ศ. 1965.

ข้าพเจ้า เปาโล สังฆราชแห่งพระศาสนจักรคาทอลิก
ตามด้วยการลงนามของบรรดาพระสังฆราชอื่นๆ

(ตรวจแก้ไขเมื่อ พฤษภาคม 2002)